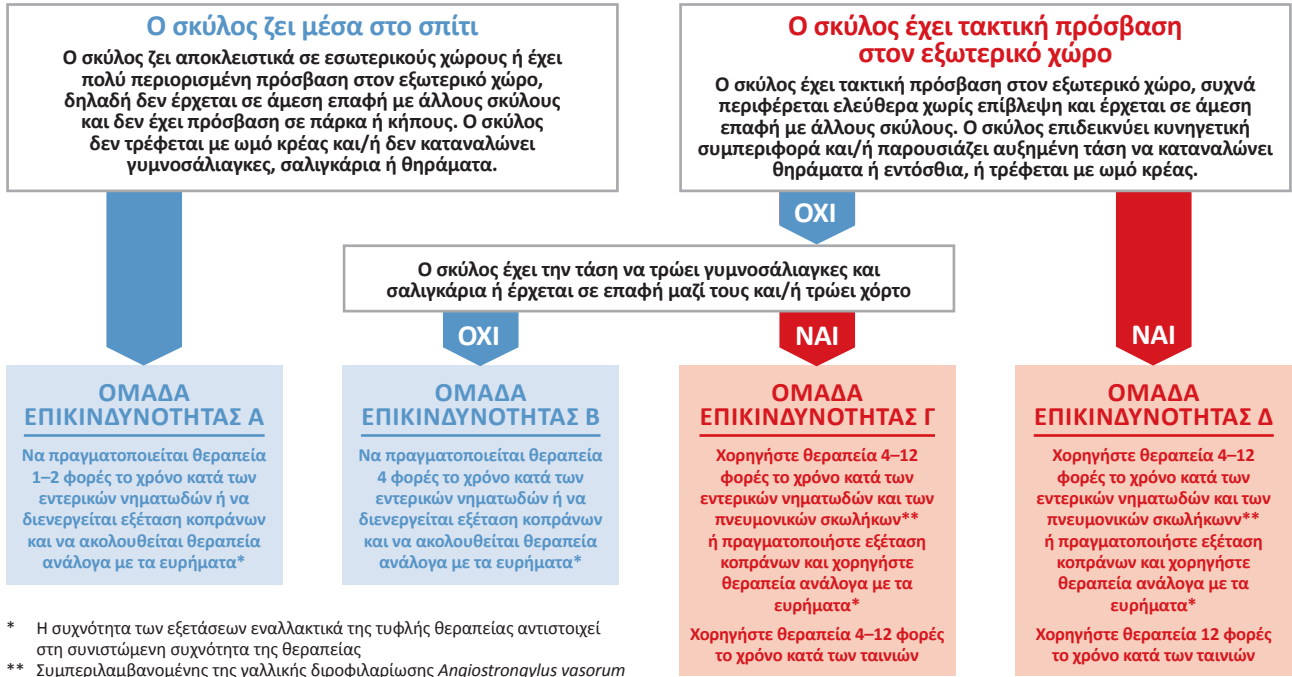


Πρόγραμμα εξατομικευμένης αντιμετώπισης των σκωλήκων στους σκύλους



* Η συχνότητα των εξετάσεων εναλλακτικά της τυφλής θεραπείας αντιστοιχεί στη συστηματική συχνότητα της θεραπείας
 ** Συμπεριλαμβανομένης της γαλλικής διροφιλαρίωσης *Angiostrongylus vasorum*

ΠΡΟΣΩΤΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΣΚΥΛΟΥΣ	
Σκωλήκες	
Κουτάβια	Για πρώτη φορά την 14η ημέρα μετά τη γέννηση και, στη συνέχεια, κάθε 2 εβδομάδες έως και 2 εβδομάδες μετά τον απογαλακτισμό. Εάν υπάρχει συνεχίζομενος αυξημένος κίνδυνος μόλυνσης (π.χ. ομάδες παιχνιδιού για κουτάβια), οι θεραπείες πρέπει να γίνονται κάθε μήνα έως την ηλικία των έξι μηνών.
Έγκυες σκύλες	Για να μειωθεί η μετάδοση στα κουτάβια, στις έγκυες θηλυκές μπορεί να χορηγηθούν μακροκυκλικές λακτόνες περίπου την 40ή και την 55ή ημέρα της κύησης ή φενβενδαζόλη καθημερινά από την 40ή ημέρα της κύησης έως τη 2η ημέρα μετά τον τοκετό.
Θηλάζουσες σκύλες	Αποπαρασίτωση κατά την πρώτη θεραπεία των κουταβιών (2 εβδομάδες μετά τη γέννηση).
Σκύλοι με αυξημένο κίνδυνο μόλυνσης, δηλαδή εκείνοι που χρησιμοποιούνται σε αθλήματα, διαγωνισμούς, εκθέσεις ή εκείνοι που διαμένουν σε εκτροφεία κ.λπ.	Δύο θεραπείες: το πολύ 2 εβδομάδες πριν και 2 εβδομάδες μετά την εκδήλωση. Για εκτροφεία: πραγματοποιείτε προγραμματισμένη αποπαρασίτωση μία φορά το μήνα ή εξετάζετε δείγματα κοπράνων κάθε τέσσερις εβδομάδες και προβαίνετε σε θεραπεία ανάλογα με τα ευρήματα.
Σκυλιά εργασίας, όπως σκυλιά θεραπείας, διάσωσης ή αστυνομίας	Ανάλογα με την εκτίμηση κινδύνου, προχωρήστε σε προγραμματισμένη αποπαρασίτωση μία φορά το μήνα ή, όταν ο κίνδυνος έκθεσης σε μόλυνση από <i>Echinococcus</i> είναι χαμηλός, εξετάζετε δείγματα κοπράνων μία φορά το μήνα και προχωράτε σε θεραπεία ανάλογα με τα ευρήματα.
Σκύλοι που ζουν στο ίδιο σπίτι με μικρά παιδιά (κάτω των 5-6 ετών), άτομα με εξασθενημένο ανοσοποιητικό σύστημα ή ηλικιωμένους	Ανάλογα με την εκτίμηση κινδύνου, προχωρήστε σε προγραμματισμένη αποπαρασίτωση μία φορά το μήνα ή εξετάστε δείγματα κοπράνων μία φορά το μήνα και χορηγήστε θεραπεία ανάλογα με τα ευρήματα.
Πνευμονικοί σκωλήκες/Γαλλική διροφιλαρίωση	
Ο σκύλος έχει την τάση να τρώει γυμνοσάλιαγκες ή/και σαλιγκάρια ή έρχεται σε επαφή μαζί τους, τρώει χόρτο	Ανάλογα με την ατομική εκτίμηση κινδύνου, π.χ. με βάση την ένταση της προσβολής από γυμνοσάλιαγκες και τη δημογραφική κατάσταση, ενδέχεται να απαιτείται μηνιαία προληπτική αγωγή.
Ταινίες	
Ταξίδια ή εισαγωγές προς/από περιοχές όπου ενδημούν τα είδη <i>Echinococcus</i>	Αποπαρασίτωσε τα σκυλιά που διατρέχουν υψηλό κίνδυνο μόλυνσης 4 εβδομάδες μετά την έναρξη του ταξιδιού και στη συνέχεια κάθε 4 εβδομάδες, με την τελευταία αποπαρασίτωση να πραγματοποιείται το αργότερο 4 εβδομάδες μετά την επιστροφή. Αμέσως μετά την εισαγωγή, πραγματοποιήστε αποπαρασίτωση.
Τρώει ωμό κρέας και/ή εντόσθια, τρώει θηράματα	Τα σκυλιά που τρέφονται με ωμό κρέας το οποίο δεν έχει υποστεί επαρκή θερμική επεξεργασία (10 λεπτά, εσωτερική θερμοκρασία 65°C) ή κατάψυξη (μία εβδομάδα, -17 έως -20°C) θα πρέπει να υποβάλλονται σε θεραπεία κατά των ταινιών κάθε 4 εβδομάδες.
Προσβολή από ψύλλους ή ψείρες (ως φορείς του <i>Dipylidium</i>)	Μόλις η προσβολή έχει εγκατασταθεί.
Διροφιλαρία (<i>Dirofilaria immitis</i>)¹	
Σκύλοι που ζουν σε περιοχές όπου ενδημεί η διροφιλαρίωση	Θεραπεία κατά των μεταδιδόμενων προνυμφών τρίτου σταδίου με μακροκυκλικές λακτόνες σε μηνιαία βάση (ή σύμφωνα με τις αντίστοιχες οδηγίες χρήσης) κατά τη διάρκεια της περιόδου δραστηριότητας των κουνουπιών και για περίοδο 30 ημερών μετά το πέρας της περιόδου αυτής.
Ταξίδι σε περιοχές όπου ενδημεί η διροφιλαρίωση	Κατά τη διάρκεια της περιόδου των κουνουπιών, προφυλακτική αγωγή κατά των μεταδιδόμενων προνυμφών τρίτου σταδίου με μακροκυκλικές λακτόνες εντός 30 ημερών από την άφιξη στην ενδημική περιοχή, ακολουθούμενη από περαιτέρω αγωγές σε μηνιαία διαστήματα έως και 30 ημέρες μετά την επιστροφή.
Εισαγωγή από περιοχές όπου ενδημεί η διροφιλαρίωση	Αμέσως μετά την εισαγωγή, εφάπαξ προφυλακτική αγωγή κατά των προνυμφών τρίτου σταδίου και των μικροφιλαρίων με μακροκυκλικές λακτόνες. Προκαταρκτική εξέταση για τυχόν υπάρχουσα λοίμωξη κατά τη στιγμή της εισαγωγής και επανέλεγχος το ωριότερο 6 μήνες αργότερα.

• Η αποπαρασίτωση πρέπει πάντα να γίνεται κατόπιν συμβουλής κτηνιάτρου. Όσον αφορά τα εντερικά νηματώδη και τους πνευμονικούς σκωλήκες, η τακτική κοπρανολογική εξέταση των περιττωμάτων (ενδεχομένως ακολουθούμενη από αποπαρασίτωση) μπορεί να αποτελέσει εναλλακτική λύση έναντι των συνήθων συστάσεων για αποπαρασίτωση, εφόσον πραγματοποιείται με την ίδια συχνότητα που προτείνεται για τις θεραπείες.

• Εάν ο ατομικός κίνδυνος μόλυνσης ενός ζώου από εντερικά νηματώδη δεν μπορεί να εκτιμηθεί με σαφήνεια, ο σκύλος θα πρέπει να υποβάλλεται σε αποπαρασίτωση ή να εξετάζονται τα κόπρανα του τουλάχιστον 4 φορές το χρόνο. Το ίδιο ισχύει και αρχήν και για τη μόλυνση από ταινίες, αν και η αξιοπιστία της ανίχνευσης μόλυνσεων από ταινία μέσω εξετάσεων δειγμάτων κοπράνων είναι χαμηλή (με εξαίρεση το *Dipylidium*, για το οποίο η εξέταση κοπροαντιγόνου επιτρέπει την ανίχνευση με υψηλή ευαισθησία). Επομένως, η σύσταση είναι να γίνεται θεραπεία κατά των ταινιών τουλάχιστον 4 φορές το χρόνο. Μελέτες έχουν δείξει ότι 1-3 αποπαρασιτώσεις ετησίως δεν παρέχουν επαρκή προστασία.

¹ Σε περιοχές όπου η διροφιλαρίωση είναι ενδημική, τα σκυλιά που ζουν μέσα στο σπίτι αλλά βγαίνουν για βόλτες ενδέχεται να εκτίθενται σε κουνουπια, ως εκ τούτου, θα πρέπει να εξετάζεται η πρόληψη της διροφιλαρίωσης. Λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τη μόλυνση από διροφιλαρία σε σκύλους και γάτες μπορείτε να βρείτε στην Κατευθυντήρια Οδηγία 5 του ESCCAP: «Έλεγχος ασθενών που μεταδίδονται από φορείς σε σκύλους και γάτες»